

producere det allermindste, at de faa saa meget som et eneste Græsstraa til at vokse frem i dette Land. Nej, Militærvæsenet er kun nydende, det yder intet som helst, det er, synes jeg, det mest uproduktive, vi have. Det ærede Medlem sagde ogsaa, at Militærvæsenet værner højere Goder og afværger større Ulykker. Jeg ved ikke et eneste Gode, der værnes gennem vort Militærvæsen, og ikke en eneste Ulykke, som vort Militærvæsen vil være i Stand til at afværge. Komme vi i Krig, vil vort Militærvæsen meget hurtigt komme til kort, det vil slet ikke være i Stand til at afværge den Ulykke, som en Krig med en Stormagt vilde paaføre os. Det er underligt, at en Mand i det ærede Medlems Livsstilling her staar op som en varm og begejstret Forsvarer for Militærvæsenet i vort Land. Hvis hans store Herre og Mester havde Plads i denne Forsamling, tror jeg, at han straks efter, at det ærede Medlem havde talt, vilde have bedt om Ordet for en kort Bemærkning og sagt til ham, som han har sagt før: Stik dit Sværd i Skeden, Peter!

Formanden: Jeg tror ikke, det er rigtigt at fremkomme med den Slags Udtalelser her i Tinget. Den Herr og Mester, det ærede Medlem sigter til, bør ikke drages ind i Forhandlingerne her i Tinget.

K. M. Klausen: Men det er jo en sørgelig Kendsgerning, at saa mange af vore Præster netop staa som de ivrigste Forsvarere for Militarismen. Der synes at være en Pagt mellem Kirken og Militærvæsenet, hvorefter den ene støtter og forsvaret den anden.

Saa talte det ærede Medlem om den internationale Kongres, Socialdemokraterne have afholdt i København sidste Sommer. Jeg havde derom udtalt, at Afrustningstanken var kommen langt stærkere og klarere frem paa denne Kongres end paa den internationale Kongres i Stuttgart for 3 Aar siden. Det ærede Medlem mente, at denne Ros over det danske Socialdemokrati, fordi det havde fremsat denne Tanke, var falden ved et godt Bord. Nej, der faldt slet ikke nogen Udtalelse ved noget godt Bord, medens vi Socialdemokrater vare samlede her i København, det er ikke vor Skik. Nej, denne Udtalelse fremkom gennem den Resolution, som efter en nøje Drøftelse blev fremsat paa Kongressen og enstemmig vedtagen der. Det ærede Medlem mente ogsaa, at det havde ikke saa meget at betyde, at man her i Danmark fremsætter Forslag om

Afrustning, naar man ikke gør det i andre Lande. Jeg vil her gøre det ærede Medlem opmærksom paa, at et Afrustningsforslag i Lighed med det, vi have fremsat, er blevet fremsat af Socialdemokraterne i det norske Storting, og der foreligger fra ledende Socialdemokrater i de store Kulturlande Udtalelser, som gaa ud paa, at man netop ønsker i en nær Fremtid at kunne fremsætte lignende Forslag der. Jeg tænker saaledes paa de Udtalelser, der blev fremsatte af den engelske Partifører Keir Hardie. De gik netop ud paa, at man ønskede at fremsætte et lignende Forslag som det, vi havde fremsat. Det, synes jeg, er en Glæde og en Ære for Socialdemokratiet, at Danmark er det Land, der først har fremsat et saadant Forslag paa Rigsdagen, men det er os ogsaa en Glæde at se, hvorledes den Tanke vinder Tilslutning ude omkring hos Socialdemokratiet i alle andre Lande. Den Dag er sikkert ikke fjern, da det ene Land efter det andet vil se saadanne Forslag fremsatte af sit Socialdemokrati.

Til Slutning skal jeg gøre nogle Bemærkninger til det ærede Medlem fra Silkeborg (Stensballe), der jo har haft den Ære at indføre Hønsene i Forhandlingen. Der lød ved sidste Valg høje Delegationsskrig fra alle Landets Valgkredse, Skrig over det stærkt fremrykkende Socialdemokrati, Advarsler mod vort Parti. Men jeg tror ikke, at der var nogen Valgkreds, hvor disse Skrig lød saa ynkeligt som netop ovre i Silkeborg. Det ærede Medlem fra Silkeborg førte saa godt som udelukkende sin Valgkamp paa Socialistforskrækkelse. Om denne holdt han en og samme Tale paa alle Vælgermøderne, og han forbavtede Vælgerne ovre i Silkeborg, efter at de nu havde hørt denne Tale 17—18 Gange, med at lade dem høre den igen paa selve Valgdagen, og den Tale har det ærede Medlem nu ført ind i Folketinget. Det ærede Medlem tror endnu sikkert at befinde sig midt i Valgkampens Bulder, thi den samme Tale, som han holdt saa mange Gange derovre, holdt han her igen, og det med en saadan Nøjagtighed, at Fortalelserne, der blev brugte derovre, gaa igen i hans Udtalelser her paa Rigsdagen.

Blandt de Skræmmebilleder, det ærede Medlem førte frem, var Socialdemokratiets Fordring om Indførelse af Vaabenbrug. Jeg forstaar ikke, hvorfor det ærede Medlem er saa bange herfor, han og hans ere jo selv saa ivrige Forsvarere og Beundrere af Skytteforeningerne, og det, som Skytteforeningerne udøve, er det samme som det, vi kræve i vort Program. Men medens